

ŠKOLNÍ PARLAMENT

Ve školním roce 2025/2026 tvořilo studentský parlament 10 zástupců tříd.

Vedoucí školního parlamentu: Mgr. Kamila Reischlová

Koordinátor školního parlamentu: Mgr. Dagmar Mikešová

zástupci za 5. ročník: Tomáš Hříbek, Denisa Debnárová

zástupci za 6. ročník: Daniel Lukeš, Nela Malíková

zástupci za 7. ročník: Laura Debnárová, Kristýna Jedličková

zástupci za 8. ročník: Matěj Fargaš, Natálie Hříbková

zástupci za 9. ročník: Eliška Homolková, Markéta Száková

Školní parlament se schází obvykle poslední čtvrtek v měsíci od 13:45 do 15:00 hodin.

Ve školním roce 2025/2026 (1. pololetí) se členové studentského parlamentu podíleli na organizaci následujících akcí:

Obsah

1) Návštěva Prahy – památky, Národní muzeum, Parlament ČR (v povolebním období)	2
2) Den v maskách	43
3) Krabice od bot – charitativní sbírka (výroba plakátů do tříd, balení a odvoz dárků)	51
4) Vánoční strom přání, výroba ozdob a přání na strom.....	69
5) Pečení vánočních perníčků – rozdávání balíčků s perníčky vedení školy, učitelům a asistentkám, učitelkám v MŠ, kuchařkám a dalším zaměstnancům školy, starostovi a pracovníkům městyse Dyjákovice	82
6) Vánoční přání pro seniory	85
7) Vánoční výjezdní zasedání.....	122

1) Návštěva Prahy – památky, Národní muzeum, Parlament ČR (v povolebním období)

Ve čtvrtek 9. 10. se vydala expedice školního parlamentu ZŠ Dyjákovice na exkurzi do Prahy, aby navštívila některé z nejvýznamnějších památek české metropole. Jejím prvním cílem byla návštěva **Národního muzea**, které se majestátně tyčí na horním konci Václavského náměstí. A na co jsme se nejvíc těšili? No přece na **Lucy, kostru pravěké ženy**, staré 3, 2 miliony let, která je celosvětovou senzací a zároveň největším lákadlem muzea. Společně s Lucy jsme měli možnost zhlédnout i **kostru Selam, pravěkého dítěte**, jehož pozůstatky jsou ještě o 150 000 let starší než kostra Lucy.

Po vstupu do historické budovy muzea jsme obdivovali nádhernou architekturu, mramorové schodiště i mohutnou kupoli, osvětlující jednotlivé expozice, z níž, pokud vyjedete výtahem do 3. patra, můžete vidět nádherné panorama Prahy. Kromě **Lucy a Selam**, nejznámějších nálezů australopitěka, které Národnímu muzeu zapůjčilo etiopské muzeum v Addis Abebě, jsme si prohlédli také další sbírky. Zaujal nás především **přírodovědný pavilon** se zoologickou expozicí, velmi zajímavé byly **preparáty zvířat ryb, paryb, plazů, ptáků i savců**. Viděli jsme největší suchozemská zvířata, ale i největší vodní tvory, mezi které patří plejtvák myšok.

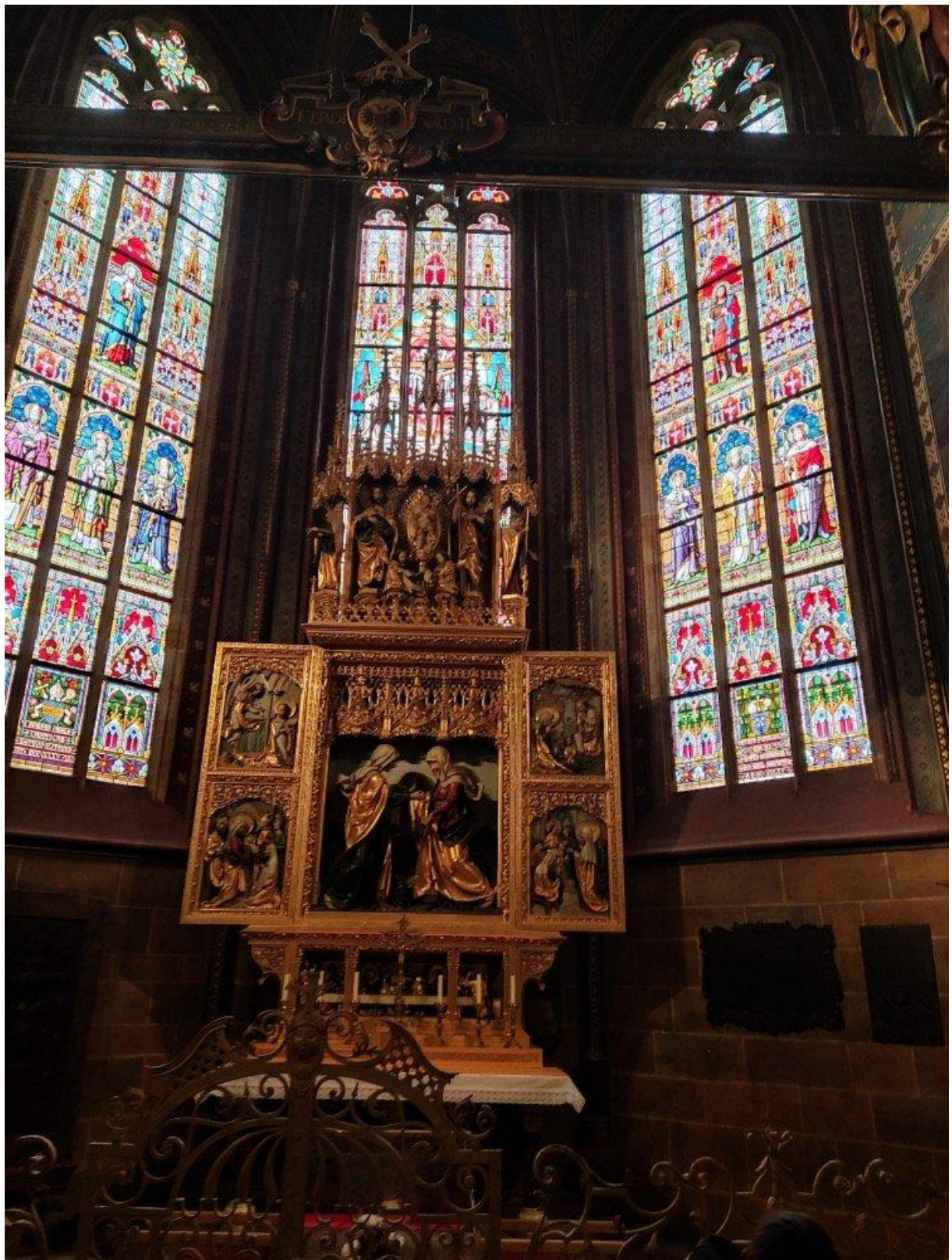
Po návštěvě muzea jsme se vydali směrem k **Pražskému hradu**, největšímu hradnímu komplexu na světě a sídlu českých panovníků i prezidentů. Prošli jsme **1. nádvořím**, které je obklopeno honosnými budovami. Stihli jsme i **slavnostní střídání Hradní stráže**.

Dále jsme pokračovali **na 3. nádvoří**, které patří k nejmalebnějším místům celého Hradu. V jeho středu se tyčí **Chrám svatého Víta, Václava a Vojtěcha**, mistrovské dílo gotické architektury. Vstoupili jsme dovnitř a s úžasem pozorovali vysoké klenby, vitráže od Alfonse Muchy i hrob svatého Václava, patrona české země. V tichu chrámu jsme cítili zvláštní klid a úctu k historii, která zde dýchá na každém kroku.

Po dni plném poznání a obdivu ke kráse i historii Prahy jsme se sice unavení, ale plní zážitků vraceli domů s pocitem, že jsme prožili něco výjimečného. Návštěva **Národního muzea i Pražského hradu** nám připomněla, jak bohaté dědictví český národ má a jak důležité je si ho vážit a uchovávat pro budoucí generace.

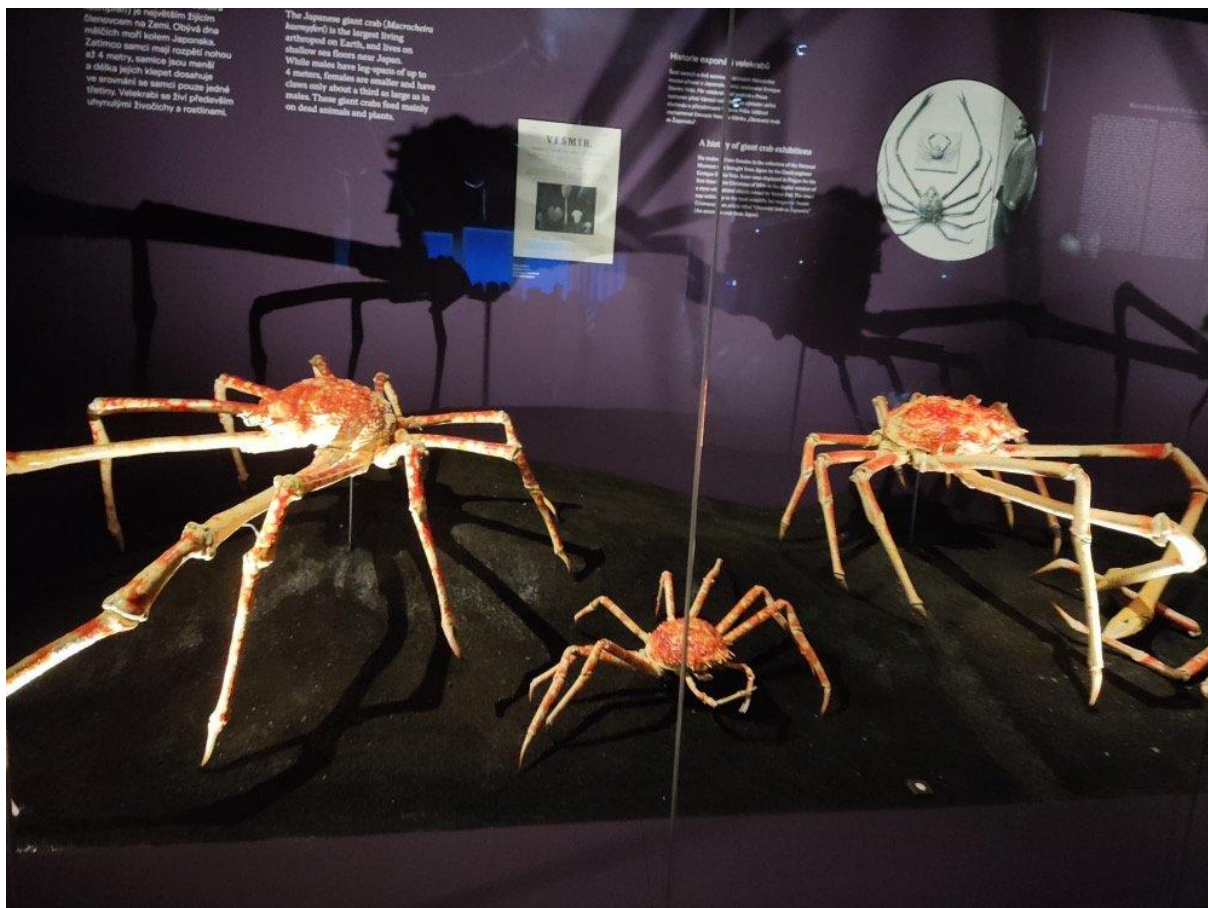

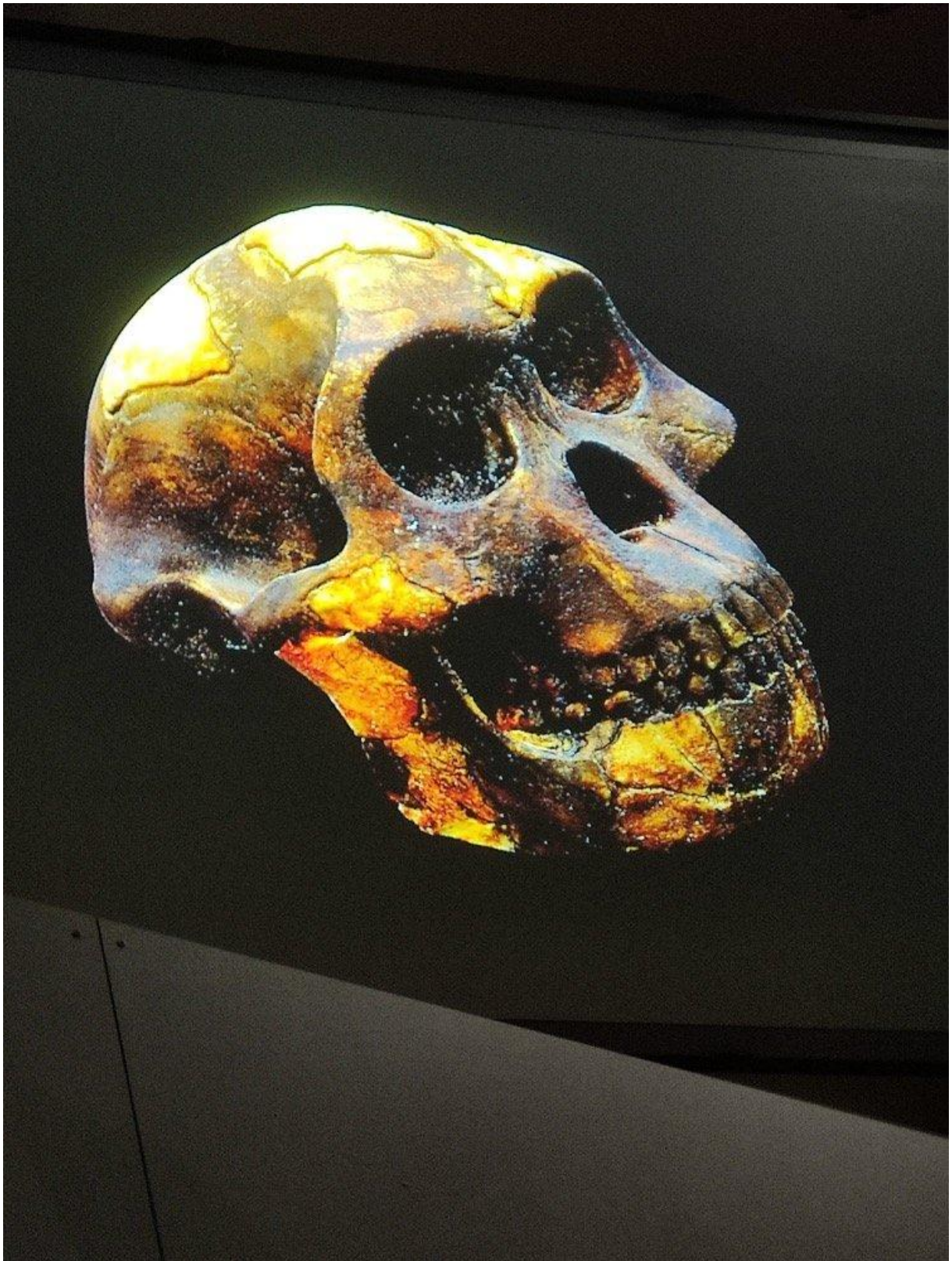

Australopithecus afarensis
Fossil, Ethiopia, ca. 3.2 million years
old, discovered by Prof. Donald C. Johanson
in 1974

Australopithecus afarensis
Fossil, Ethiopia, ca. 3.2 million years
old, discovered by Prof. Donald C. Johanson in 1974

Lower
Omnivore

Australopithecus
afarensis

Modern
omnivore

Proportional volume of brain
in primate skulls

Comparison of brain size
in human species

Lucy je dodnes jedním z nejvýznamnějších paleoantropologických objevů, který zásadním způsobem přispěl k pochopení lidské evoluce.

Co prozradila kostra Lucy?

Lucy byla malá. Měřila přibližně 106 cm a vážila kolem 28 kg. Šlo o samici, jak o tom svědčí tvar pánevních kostí. Mezi samci a samicemi byly výrazné rozdíly: samice byly mnohem menší a lehčí než samci, měřily kolem 1 metru a vážily přibližně 25 kilogramů, zatímco samci dosahovali výšky až 1,5 metru a hmotnosti kolem 45 kilogramů.

Podle srůstu některých kostí, prožrávání a mírného opotřebení třetí stoličky vědci odhadují, že Lucy bylo 12–16 let. Délka a průběh života raných předchůdců člověka se podobaly ontogenezi dnešních lidoopů, kteří dospívají rychleji než moderní lidé. Vývoji lidoopů odpovídal i postup prožezávání zubů a velikost mozku. U Lucy měla mozkovna objem asi 360 až 460 cm³, což je srovnatelné se šimpanzem.

Také horní polovina těla Lucy připomínala lidoopy – měla kuželovitý hrudní koš a silné paže. Spodní část těla už však nesla rysy blízké rodu *Homo*.

Anatomie pánevních kostí a dolních končetin i bederní zakřivení páteře jasně ukazují, že Lucy chodila vzpřímeně po dvou končetinách. Zároveň však dokázala šplhat po stromech. Proto měla – ve srovnání s dolními končetinami – dlouhé horní končetiny a robustní paže. Díky tomu mohla žít v různorodém prostředí – jak v lesích s převahou listnatých stromů, tak na otevřených pláních.

Horní končetiny Lucy byly delší než u moderních lidí, ale kratší než u lidoopů. Pažní kosti a dobře vyvinutými svalovými úpony svědčí o silném svalstvu. I stavba loketní kosti a zakřivení článků prstů na ruce a nohou pomáhaly Lucy, podobně jako šimpanzům, šplhat a viset na stromech. Ačkoliv její kostra ještě nebyla uzpůsobena k překonávání dlouhých vzdáleností po zemi, důkazem chůze je široký, stabilní kolenní kloub a pevný kotník. Směs lidoopích a lidských znaků vykazuje také stehenní kost.

Co Lucy jedla?

Výzkumy chrupu potvrzují, že měla velmi pestrou stravu. Lucy patřila k prvním hominidům, u nichž vědci objevili zesílenou zubní sklovinu a zploštělé zuby – známky přizpůsobení i na tvrdší potravu, například ořechy, semena nebo podzemní hlízy. Její jídelníček tvořily především rostlinné složky: trávy, listy, plody, semena, kořeny, kůra, ořechy, ovoce i plody palm. Příležitostně lovila i hmyz a pravděpodobně drobné obratlovce, například ještěrky.

Jak Lucy zemřela?

Přesná příčina smrti zůstává nejasná. Někteří odborníci usuzují, že Lucy mohla zemřít po pádu ze stromu, protože počítačová tomografie podle nich odhalila na horních končetinách, na pažnicích kostech zlomeniny. Tento názor však většina odborníků nesdílí. Údajné zlomeniny, praskliny, mohou být výsledkem tafonomických procesů.

Lucy remains one of the most important palaeoanthropological discoveries, which has fundamentally contributed to our understanding of human evolution.

What can Lucy's skeleton tell us? Lucy was small. She weighed around 28 kg. It was a female, as evidenced by the shape of her pelvic bones. There were significant differences between females and males: females were much smaller and lighter than males, measuring around 1 m and weighing approximately 25 kg, while males reached heights of up to 1.5 m and weighed around 45 kg.

Based on the wear of certain bones, particularly the third molar, scientists estimate that Lucy was between 12 and 16 years old. The life span and development of early hominids were similar to those of modern apes, which mature faster than modern humans. The development of the jaw and the size of the brain also corresponded to apes. Lucy had a brain volume of approximately 360 to 460 cm³, which is comparable to a chimpanzee.

Lucy's upper body and forelimbs, as well as the curvature of her spine, clearly indicate that she walked upright on two legs. However, she was also capable of climbing trees, as evidenced by her long upper limbs and robust forearms. Therefore, she lived in a diverse environment – both in forests with deciduous trees and in open savannas.

The exact cause of Lucy's death remains unknown. Some researchers believe she may have died after falling from a tree, as computerized tomography (CT) scans of her upper limbs, particularly the humeri, revealed fractures. However, most experts do not agree with this theory. The alleged fractures, cracks, and other damage may be the result of taphonomic processes.

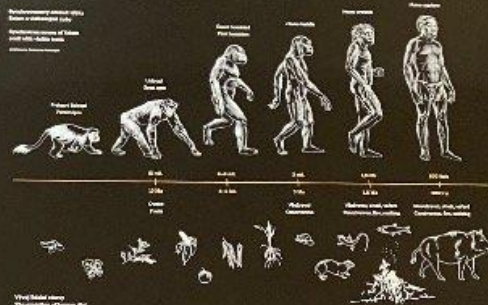
ሃሽ

Selam neboli „dítě z Dikiki“ Selam aka the “Dikika Child”

ሰላም
Selam

Australopithecus afarensis
Selam, věk asi 3,3–3,5 milion
let, nález z roku 1992

Pozůstatky Selam, dítěte z Dikiki, patří k nejlépe zachovaným dětským kostrám raných hominidů – dochovalo se asi 60 % kostry. Dodnes přitahují zájem vědců, neboť mohou odhalit další detaily o vývoji (ontogenezi) australopitéků v raných fázích lidské evoluce.

Co prozradila kostra Selam?

Výzkum potvrdil, že jde o pozůstatky mláďáta druhu *Australopithecus afarensis*. Selam je často označováno jako „dítě Lucy“, věk ovšem zhruba o asi 160 tisíc let dříve. Dětská kostra se jako zvláštnost dosud objevila ojediněle. Její kostra poměrně lépe pochopit, jak se australopitékové od narození vyvíjeli. Podobně dobře zachované je u raných hominidů už jen slavné lebka Taungského dítěte z Jižní Afriky. Ostatní dětské fosilie, zastoupené např. v rámci „první rodiny“ afarských australopitéků z Hadaru (AL 333), se našly pouze ve zlomcích.

Zarezeny Alemseged s kolegy poprvé zveřejnili výsledky výzkumu kostry Selam v časopise *Nature* v roce 2010. Sami pohyby Selam vědci určili pomocí velikosti korunky nejnižších trvalých špičáků se zubů dospělých australopitéků obou pohlaví. Pomocí speciálního rentgenového přístroje, synchrotronového mikrotomografu, pak vědci z rástových linií u zubů určili, že zemřela ve věku asi 2,5 roku.

Její lebka už nese typické znaky druhu *Australopithecus afarensis*. Pozůstatky tvoří i řada kostí, které se do té doby u nejstarších hominidů nenaly. Přiblížím se třeba jazyku, kost dlečázká pro potykaní, dýchání a tvorbu hlasu, její svou morfologií připomíná jazyku lidopů.

Objem lebky Selam je odhadován na 275 až 330 cm³, což odpovídá asi 65–88 % velikosti dospělé lebky, které dosahovala 375 až 435 cm³. Mозek šimpanze roste rychleji a do tří let dosahuje asi 90 % své velikosti, zatímco pomatější růst u Selam připomíná vývoj lidopů.

Velký vývin chránu u lebky, kde mozek přecházel v míchu, byl u Selam – na rozdíl od stejné starých opic – posazen více dopředu, přibližně pod 1828mm hlavy, podobně jako u lidí, kteří chodí vzpřímeně. Stejně vestřelné ucha, konkrétně polokulovitě rozmokřené kanálky, však stále připomínala opice šimpanze. Hruční páteř Selam tvořila, stejně jako u většiny pozdějších hominidů, ovančet obrátit, zatímco větší šimpanzů jich má třináct.

Anatomie dolních končetin svědčí o vzpřímené chůzi. Její lopatky však připomínaly impty lidopů a zakřivené prsty naznačují, že se Selam ještě často pohybovala po stromech.

Jak Selam žila?

Výjimečně dobře zachovaná kostra Selam byla objevena v cementovaném pískovcovém bloku. Z toho vyplývá, že Selam zřejmě byla kůže po emli pohřbena nánošem písku pod vodou. Vídeci se domnívají, že mohla utéct v oúlečku náhlé, rychlé povodně, protože na kostech nebyly žádné stopy po útocích predátorů či mchožrovů. Jde ovšem pouze o spekulace na základě nepřímých důkazů.

The remains of Selam, the Dikika Child, are among the best preserved early hominid child skeletons – around 60% of the bones have survived. They still attract the interest of scientists because they can shed light on further details of the development (ontogenesis) of australopithecines in early human evolution.

What can Selam's skeleton tell us?

Research has confirmed that these were the remains of a child of the species *Australopithecus afarensis*. Selam is often referred to as “Lucy's child”, despite having lived some 160 thousand years earlier. Her skeleton helps us to better understand how australopithecines developed from birth to adulthood. Child skeletons are preserved as fossils extremely rarely; a similarly well-preserved example from among early hominids is the famous skull of the young child from South Africa. Other child fossils, such as those from the so-called “First Family” of Hadar in the Afar (AL 333) are known only fragmentarily.

Zarezeny Alemseged and his colleagues first published the results of their study of Selam's skeleton in the journal *Nature* in 2010. Selam's sex was determined by their team by comparing tooth crowns with those of adult australopithecines of both sexes. With the aid of a special X-ray device, a synchrotron microtomograph, the team were able to calculate from the daily growth lines in the teeth that Selam died at the age of about 2.5 years old.

The skull already bears the typical traits of *Australopithecus afarensis*. The remains also comprise a series of bones that previously had not been found among the earliest hominids, e.g. the hyoid bone, concerned to swallowing, breathing, and voice production, the morphology of which resembles that of ape hyoids.

Selam's cranial capacity is estimated to have been approximately 275–330 cm³, which corresponds to about 65–88% of the size of an adult hominid, which could reach 375–435 cm³. The chimpanzee brain develops faster, and by 3 years has reached 90% of its final size, while the slower growth evident in Selam is more reminiscent of that of humans.

Unlike in apes of similar age, the large occipital foramen of the skull, through which the brain connects to the spinal cord, is located in Selam's case further forward, directly beneath the head's centre of gravity, as it is in humans, who walk upright. However, the structure of the inner ear, specifically the semicircular canals, is still more similar to that of chimpanzees. As in most later hominids, Selam's thoracic spine consists of twelve vertebrae, while most chimpanzees have thirteen.

The structure of the lower limbs affects to upright walking. At the same time, the structure of the shoulder blade, resembling that of apes, and the curved fingers, suggest that Selam often moved in the trees. Her feet were flat like those of a chimpanzee, without an arch.

How did Selam die?

The exceptionally well-preserved skeleton of Selam was found in a cemented sandstone block. This suggests that Selam was buried beneath an overburden of sand shortly after death in a water body. Experts believe that she may have been killed by a flash flood, as the bones bear no signs of damage from predators or scavengers; this remains, of course, speculation on the basis of indirect evidence.

Dva australopitékové, kteří zásadně přispěli k pochopení lidské evoluce

Two australopithecines that have fundamentally contributed to our understanding of human evolution

Lebanon's Justice v. Justice
Amal v. Amal

The Shatter the Seal the Amal
Shatter the Seal the Amal

Shatter the Seal the Amal
Shatter the Seal the Amal

Wanted: Immediate
University of
Florida

V roce 1972 stál Maurice Taieb u zrodu Mezinárodní afarské výzkumné expedice (IARE), kterou řídí spolu s Yvesem Coppenem, Donaldem Johansonem, Jonem Kalbem a Mary Leakeyovou. Během deseti let vědci objevili v oblasti Hadar řadu dříve zkažených hominidů – včetně slavné Lucy.

Báňem výzkumu se v oblasti Středního Awash našly nejen desítky tisíc zvířecích fosíli, ale i několik kilobýtů drůbčích hominů, jejichž stáří sahá od 5 milionů do 200 tisíc let. Patří mezi ně *Ardipithecus kadabba*, *Ardipithecus ramidus*, *Australopithecus anamensis*, *Australopithecus afarensis*, *Australopithecus garhi* nebo *Homo sapiens idaltu*. Díky těmto nálezům patří projekt Middle Awash mezi nejvýznamnější paleoantropologické výzkumy v Africe.

Oblasti regionu Atar byly zřejmě přirodním místem pro život prvních hominů, a zároveň zdejší geologické podmínky umožnily zachování jejich pozůstatků. Tato území Etiopie tak možná v budoucnu odhalí další své tajemství.

In 1972 Tibbels was involved in the creation of the International Alga Research Expedition (IARE), which he led together with Yves Coppens, Donald Johanson and Jon Kalb. Over ten years these scientists discovered many fossil remains of hominids - including the famous Lucy - in the Hadar region.

Research along the Middle Avenue has not only uncovered tens of thousands of vertebrate fossils, but also several key hominin species ranging in age from 6 million to 200 thousand years old. These include *Ardipithecus bahrelghelbi*, *Ardipithecus ramidus*, *Australopithecus anamensis*, *Australopithecus afarensis*, *Australopithecus garhi* and *Homo sapiens idaltu*. As a result, the Middle Avenue Project is among the most important paleoanthropological expeditions in Africa.

The Afar region was apparently a favourable place for early hominids to live, and the geological conditions there have allowed their remains to be preserved. These parts Ethiopia may therefore reveal further secrets in the future.

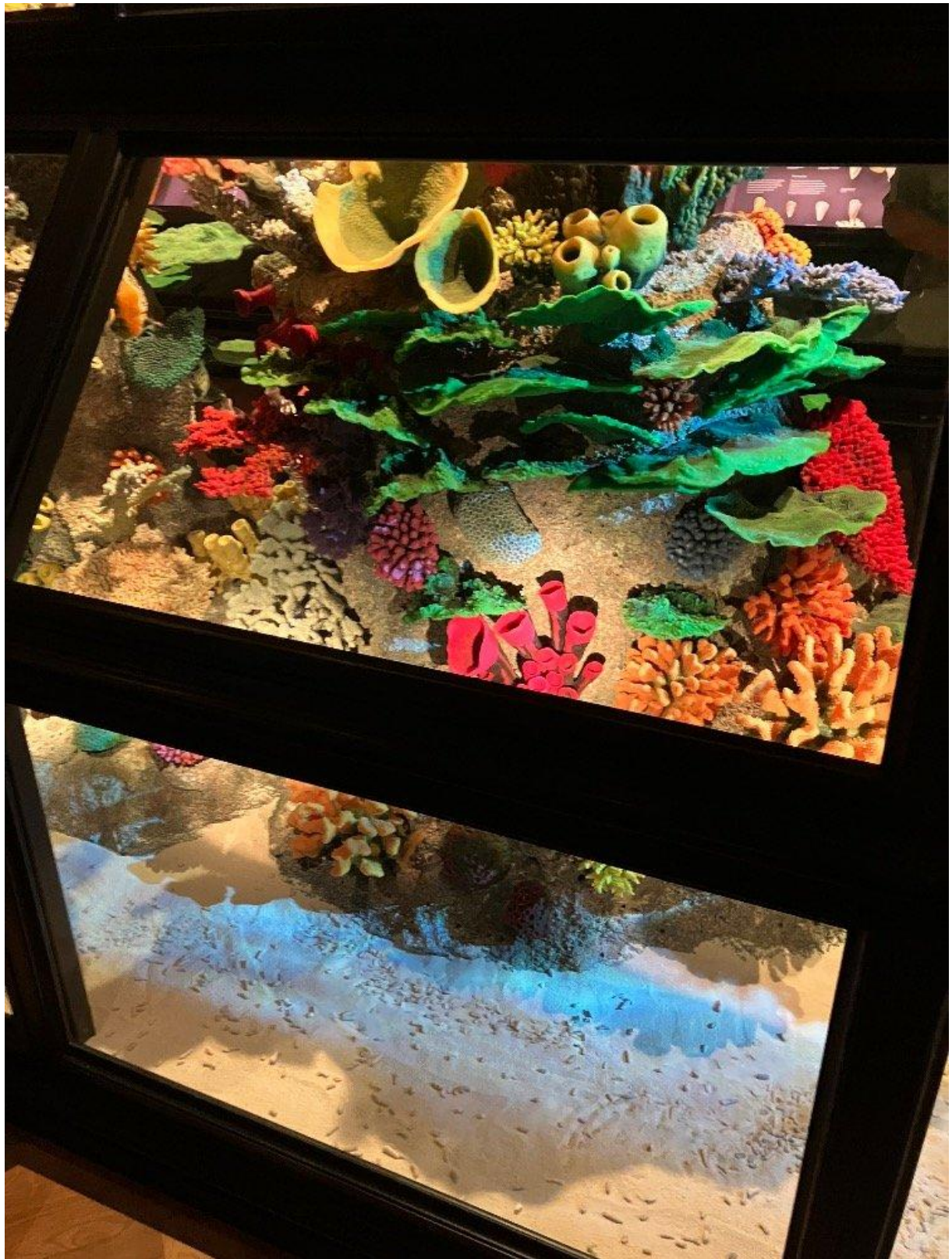
Wilder dostal hrdlové zranění 31. 10. 1946 a ležel
v vězení tři podlaží níže, plně v Looz in the Sky.
Diamonds? kapely Beatles, Mark two helicopter
stále dokola bláznitě hrál v expeditivně hrobové

V roce 1978 zveřejnil Johnson se svým týmem výsledky analýzy kostí a nově drahých předmětů z Austroripheos stansoni – podle nich žil Mac, kde byla Lucy nalezena. Jeli stáří račnatelického metopu dosáhlo zhruba 3,2 milionu let. Vzhledy společného prarodiče byla nalezena, datování předběžně na 3,2 až 3,5 milionu let.

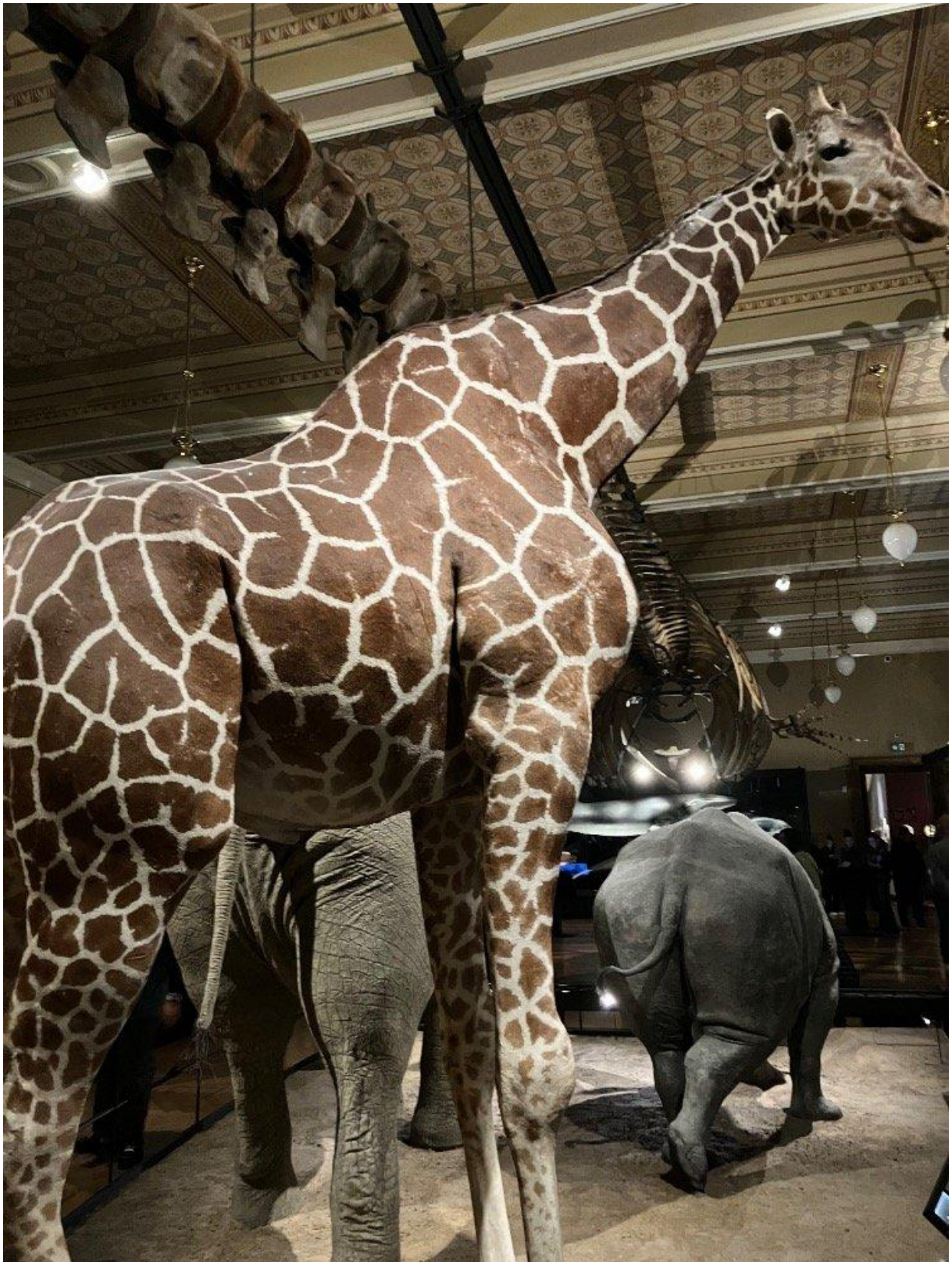
Lucy byla dlouho považována za nejstaršího člověka známého. Ale dnes už víme, že našli ještě staršího člověka z rodu Homo.

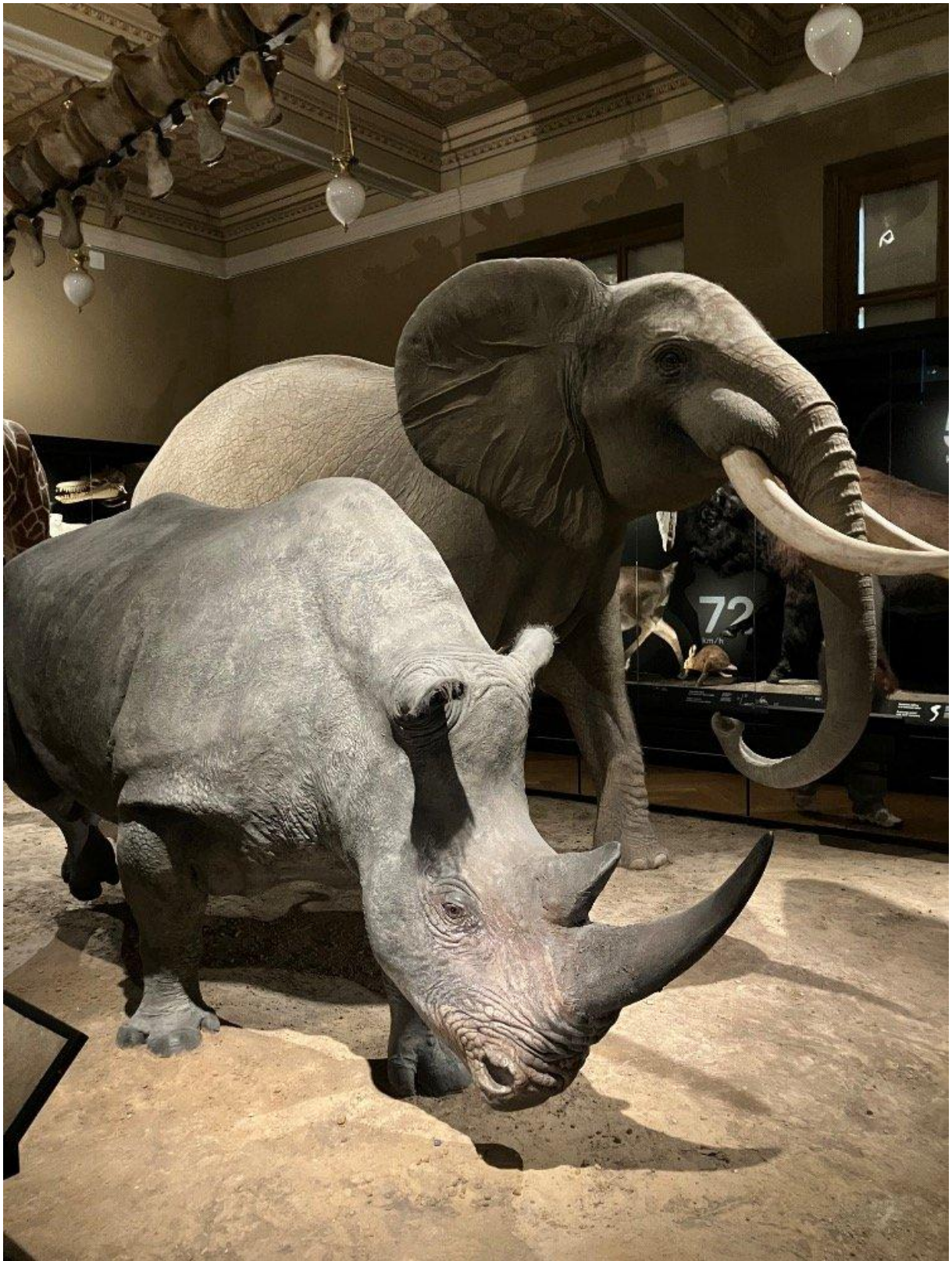

Lucy

Téměř z 25 % dochovaná kostra samice *Australopithecus afarensis*, Hadar, Etiopie, 3,2 miliónu let, odlepek

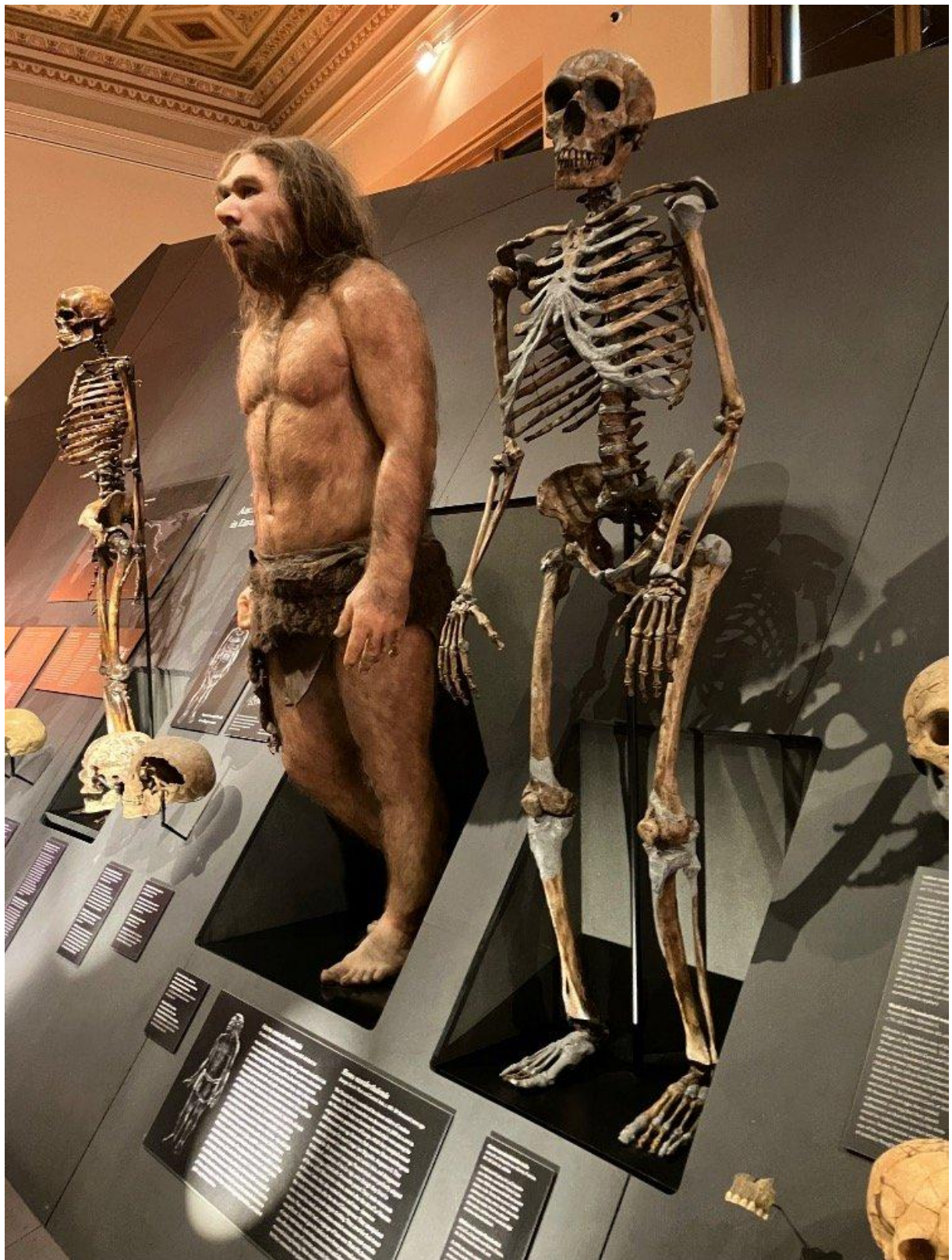
Lucy, kterou objevil v roce 1974 americko-francouzská expedice Donald Johanson z Clevelandského přírodovědního muzea, dostala jméno podle písně Beatles. Díky mimořádně dobrému stavu, kdy se zachovala asi 25 % kostry, bylo možné zrekonstruovat vzhled a způsob života těchto raných hominidů. Lucy měla v dospělosti asi 160 cm a vážila 28 kg. Podle stavby těla usuzujeme, že byla schopna chodit i šplhat po stromech, musela být v prostředí pralesa a savan, jejichž rozmanitost zdrojů využívala.

Lucy

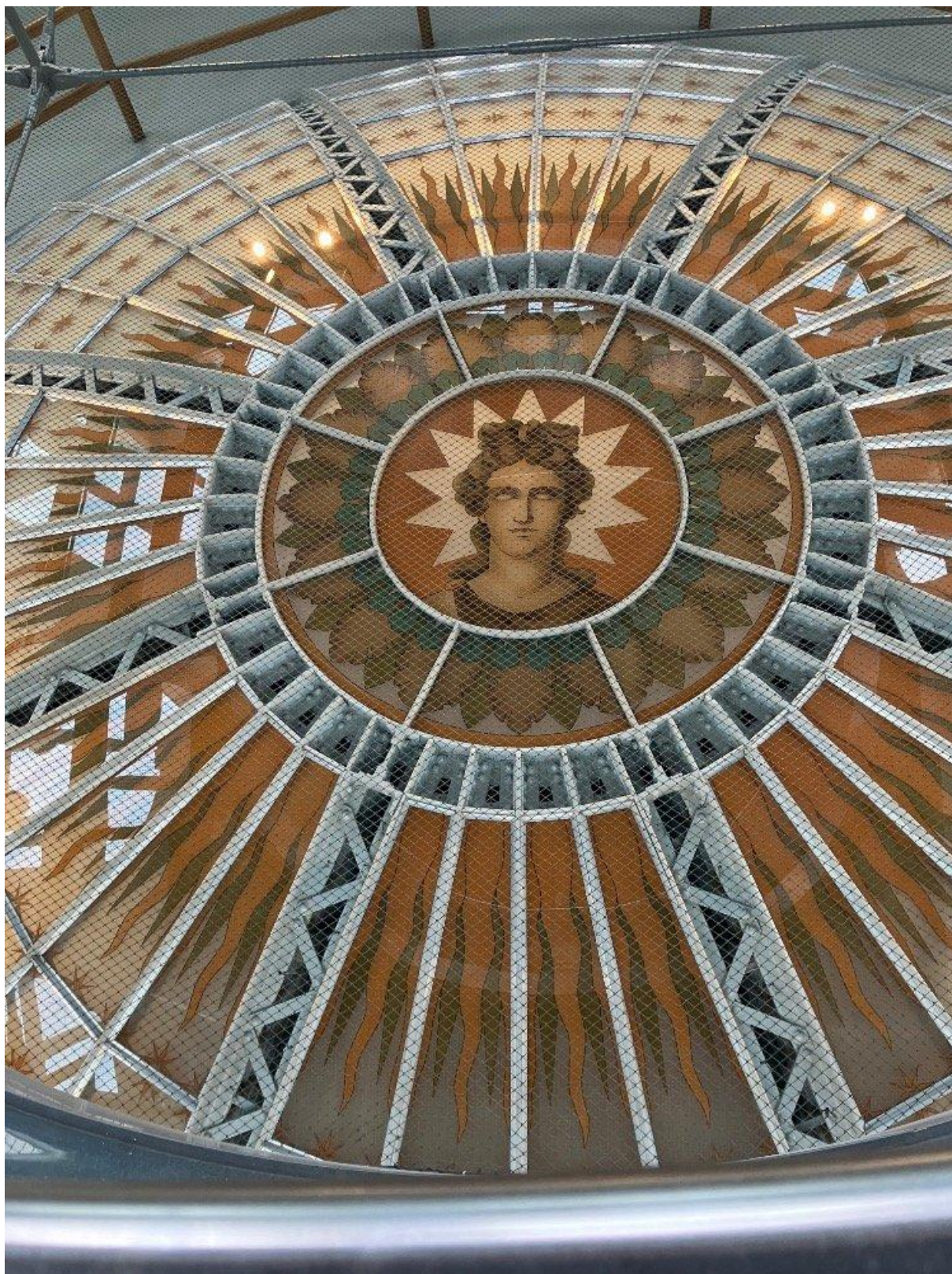
Almost 25% preserved skeleton of a female *Australopithecus afarensis*, Hadar, Ethiopia, 3.2 million years old, cast

Lucy, discovered in 1974 by an American-French expedition led by Donald Johanson of the Cleveland Museum of Natural History, was named after a Beatles song. Thanks to her exceptionally good condition with about 25% of the skeleton preserved, it was possible to reconstruct the appearance and way of life of these early hominins. Lucy had an adult height of about 165 cm and weighed 28 kg. With a body structure adapted to walking upright and climbing trees, she must have lived in a diversified environment of forests and savannas, making use of its various resources.

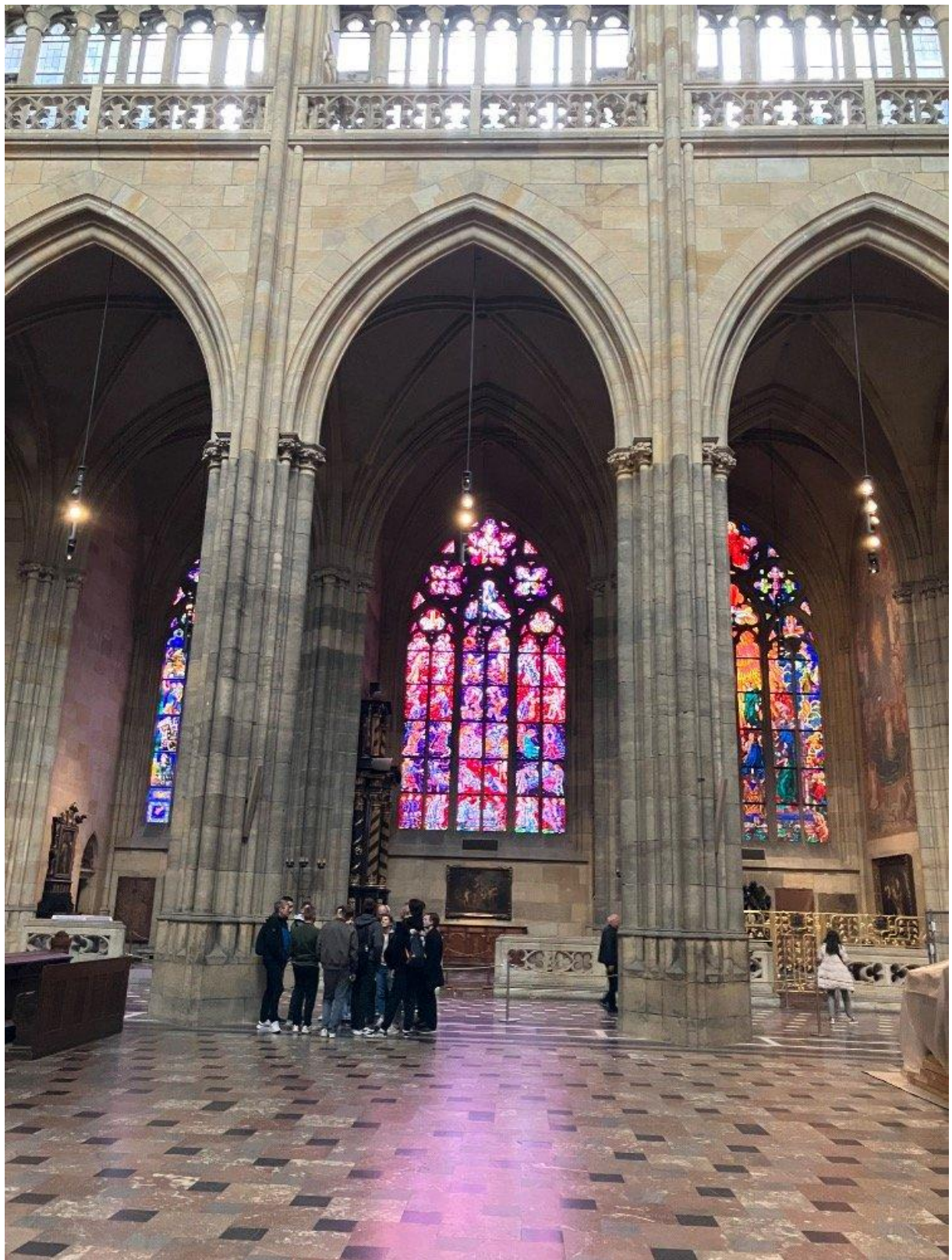

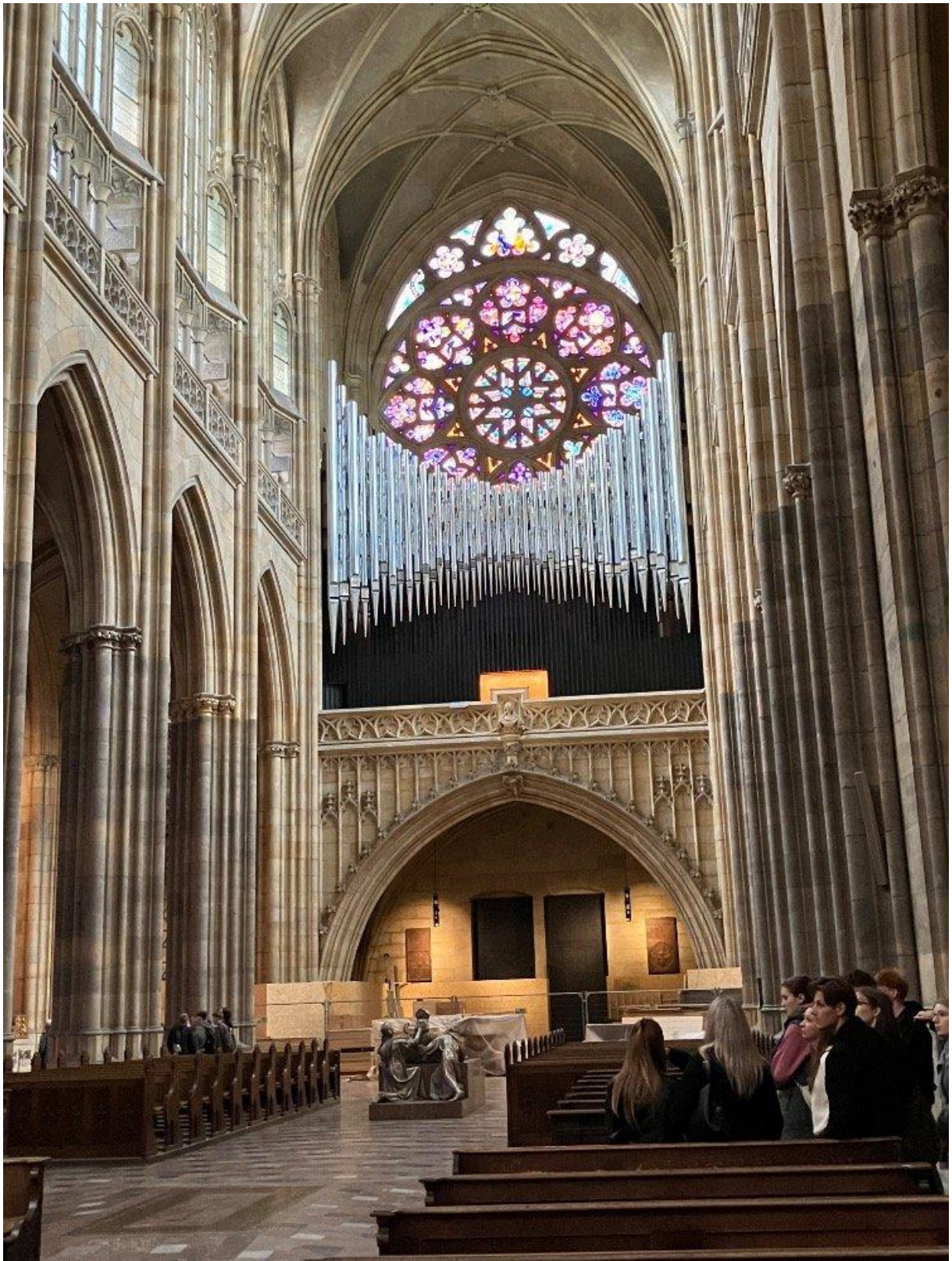

2) Den v maskách

Ve čtvrtek 23. října 2025 se na Základní škole Dyjákovice uskutečnil Den v maskách, který proběhl v duchu blížícího se svátku Halloween. Mnozí žáci přípravu na tento den vzali opravdu vážně a vymýšlení masky připravovali a poté prezentovali s velkým nadšením. Výsledkem byla pestrá přehlídka strašidelných i kreativních kostýmů, které zaplnily chodby i třídy.

Do akce se zapojili žáci 1. i 2. stupně. Obzvláště 1. stupeň se mohl pochlubit téměř stoprocentní účastí – v maskách dorazili téměř všichni a atmosféra byla opravdu kouzelná. Děti se převlékly za duchy, čaroděje, upírky, ale také za oblíbené filmové hrdiny či pohádkové postavy.

Také 2. stupeň ukázal, že fantazie a smysl pro humor se u starších žáků rozhodně neztrácí. Soutěž o nejzajímavější třídní účast letos ovšem vyhrála 6. třída, která se svými promyšlenými kostýmy a všestrannou kolektivní podporou získala titul nejstrašidelnější a nejnápaditější třídy.

Děti si užily spoustu legrace a učitelé ocenili jejich nápaditost a ochotu zapojit se.

+

3) Krabice od bot – charitativní sbírka (výroba plakátů do tříd, balení a odvoz dárků)

Žáci Základní školy Dyjákovice se zapojili do charitativní akce Krabice od bot, jejímž cílem je potěšit děti ze sociálně znevýhodněných rodin a dopřát jim radostnější Vánoce.

Sbírka probíhala v období od 24. listopadu do 5. prosince a žáci do ní mohli přinášet různé dárky – například knížky, výtvarné a psací potřeby, kreativní sady na tvoření, společenské hry, oblečení, hračky, kosmetiku a mnoho dalšího. Důležité nebylo jen množství, ale především snaha udělat radost někomu, kdo to opravdu potřebuje.

Velmi nás potěšilo, že žáci k této sbírce přistoupili zodpovědně a s velkým nadšením. Do pomoci se aktivně zapojilo mnoho dětí a výsledkem jejich snahy je úctyhodných 22 naplněných krabic dárků pro děti v nouzi.

Za svou účast a podporu dobré věci naše škola navíc obdržela Certifikát Dárce Krabice od bot, který je pro nás všechny krásným oceněním.

Všem žákům, rodičům i pedagogům děkujeme za jejich štědrost, ochotu pomáhat a za to, že společně dokážeme šířit radost tam, kde je nejvíce potřeba.

Krabice 24.11-4.12 od bob

Co to vlastně je?

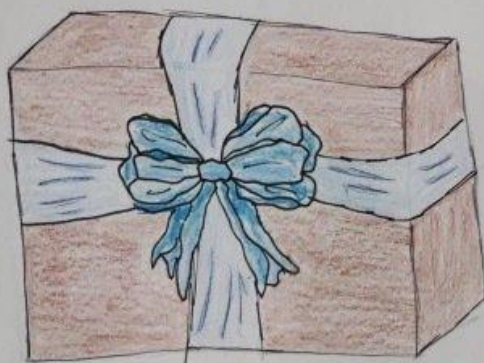
- největší vánoční sbírka pro děti v nouzi.

Jak to funguje?

- koupíš nebo doma najdeš věci v dobrém stavu.
- odevzdáš je zástupci parlamentu.

Proč bych měl(a) darovat?

- dárky putují k dětem, které by jinak pod stromečkem nic nenašly. Udělá jim to velkou radost.

Krabice od bot

Co je krabice od bot?

Největší česká sbírka vánočních
dárků pro dět. v nouzi.

Udělejte radost tisícům dětí
i jejich rodičům.

Termín sbírky: 24.11. - 4.12.

Stačí jen malíčkost

- HRAČKY
- PSACÍ POTŘEBY
- OMALOVÁNKY
- KNÍŽKY
- DROBNÉ OBLEČENÍ
- PUZZLE
- HYGIENA
- PLYŠÁK

VĚCI ODEVZTESTE

KRABICE

OD

BOT

**Hračky, pastelky, oblečení
knihy, kosmetika**

24.11. – 4.12.

nova
po máhá

Kralice

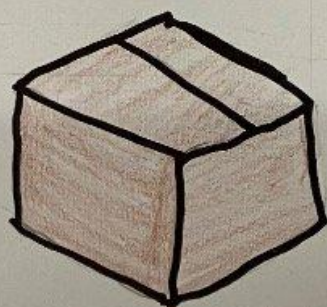
od los

Kralice od los je největší sbírka
vánočních dáreků v ČR.

Prineste pastelky, fixy, samolepky atd.

Vše odevzdáte zastupcům Dolního parlamentu.

Termín odevzdání je od 24. 11. do 4. 12.

Certifikát

Dárce Krabice od bot 2025

ZŠ DYJÁKOVICE
za 22 krabic s dárky

Díky vašim dárkům můžou mít děti v rodinách
v nouzi radostnější Vánoce. Děkujeme.

krabiceodbot.cz

4) Vánoční strom přání, výroba ozdob a přání na strom

„Chtěli bychom mít ve škole před Vánocemi stromeček, kdyby byl živý, vypadalo by to moc hezky a taky by provoněl celou školu,“ napadlo žáky na schůzce školního parlamentu. A tak byl tento nápad prezentován vedení školy a také na obci panu starostovi. Slovo dalo slovo a ve čtvrtek 27. 11. se zástupci školního parlamentu ZŠ Dyjákovice za doprovodu starosty městyse a zástupců z řad učitelů vydali pro stromeček na plantáž vánočních stromků do Hodonic. Zde vybrali vzrostlý stříbrný smrček, který byl opravdu velký krasavec, a společnými silami tento smrček uřízli. Každý chvíli tahal pilku, a to doslovně – každý z žáků si zkusil řezat ruční pilou a všichni se shodli na tom, že to není vůbec jednoduché. Uříznutý smrček jsme naložili na vozík, dovezli do školy a poté společně ozdobili. A jak stromeček vypadá? To se dozvíte již brzy!

Velké poděkování patří panu starostovi za ochotu při spolupráci se školou, za zajištění dopravy a stromečku, dále majitelům plantáže v Hodonicích za možnost vlastnoručně si stromek vybrat a uříznout a také všem žákům, kteří se do akce a výzdoby stromku aktivně zapojili.

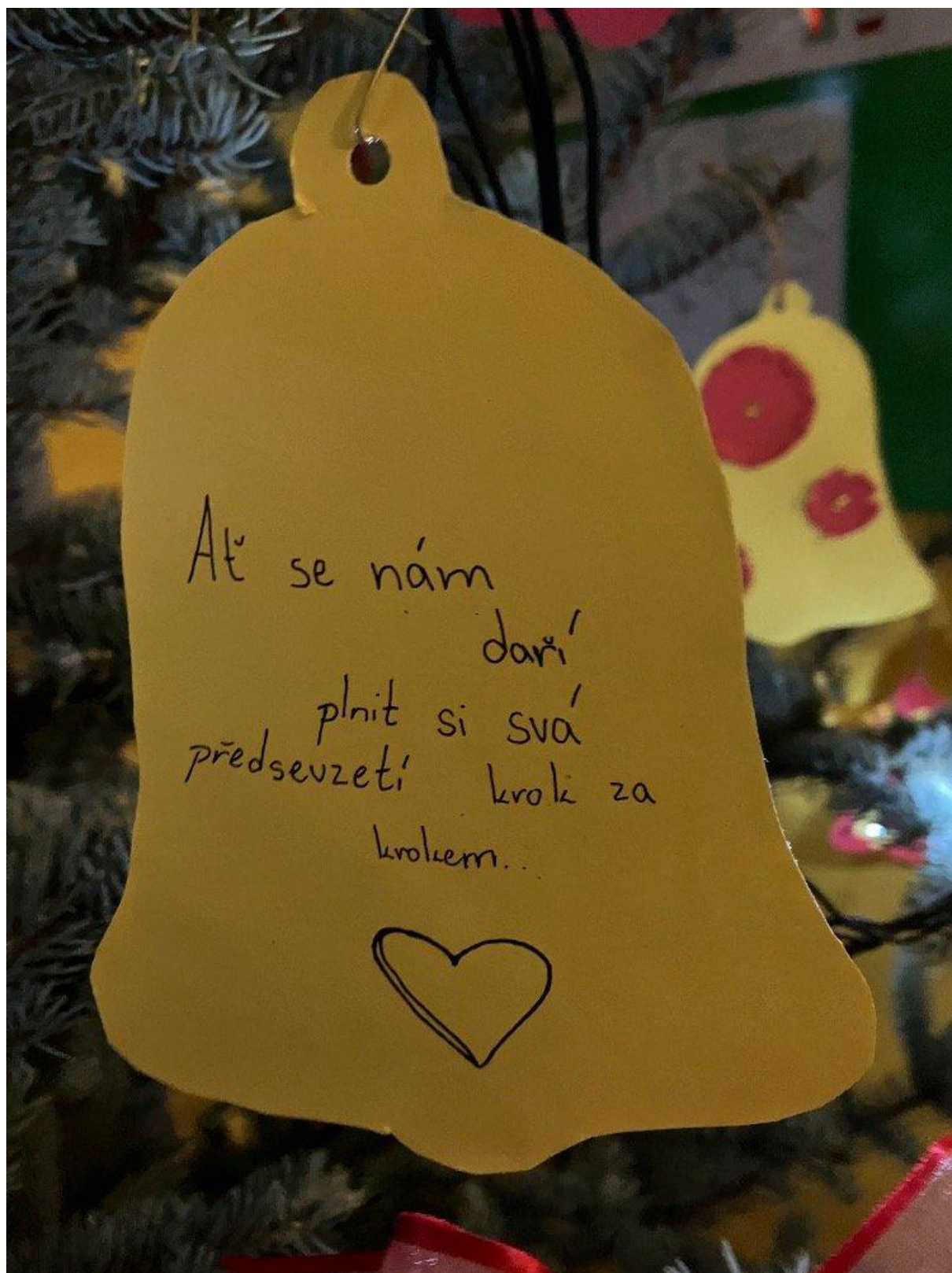

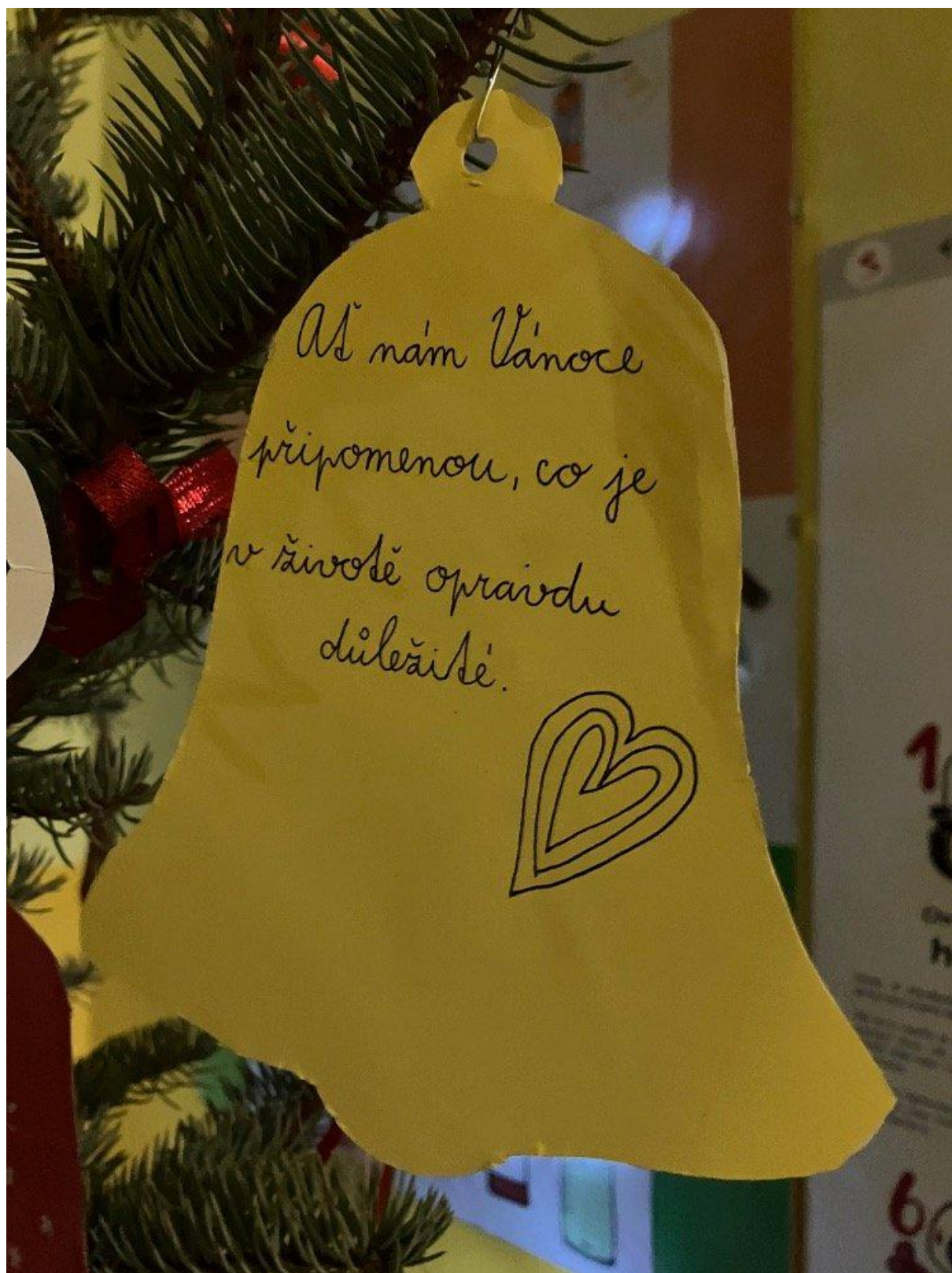

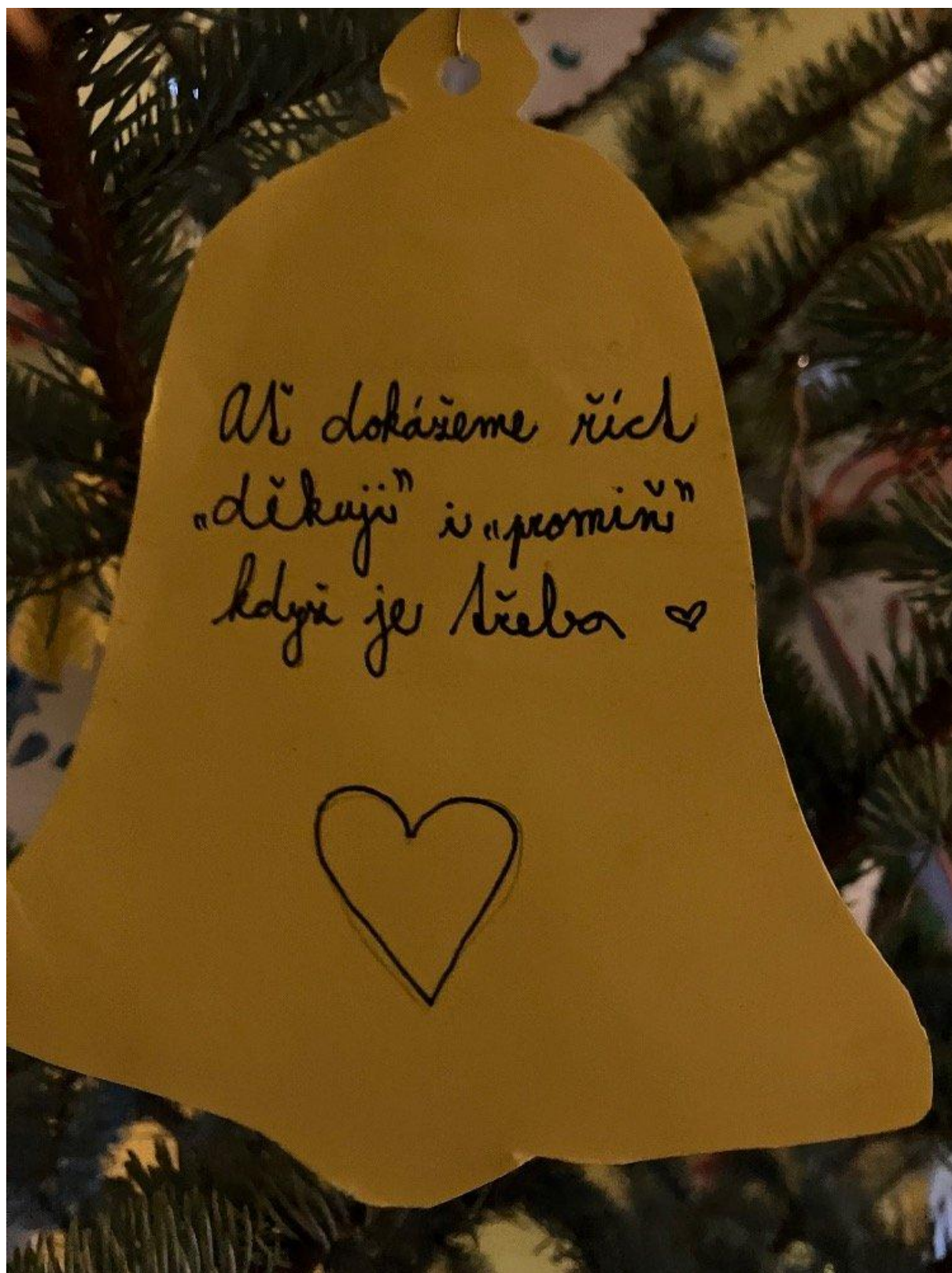

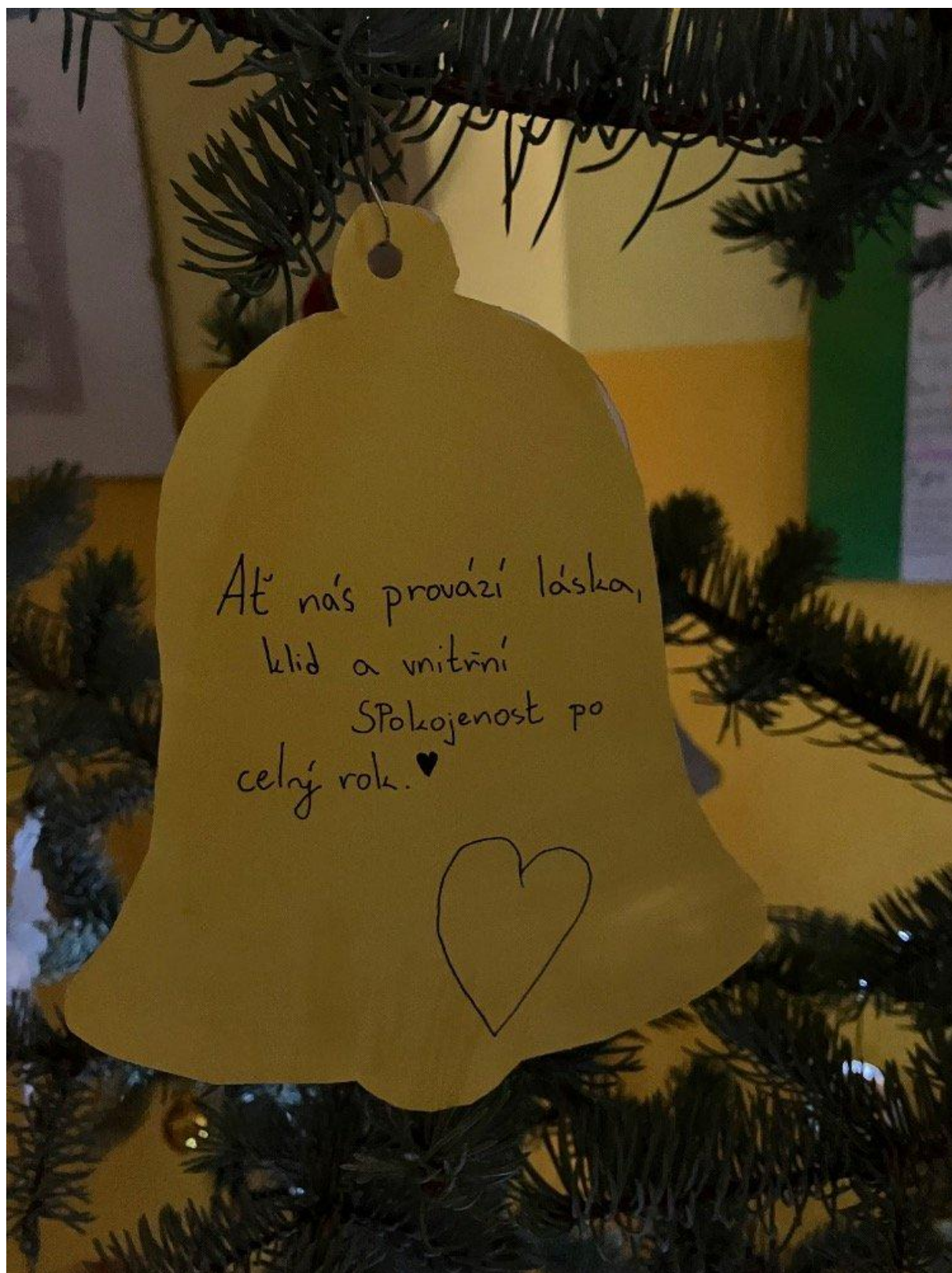

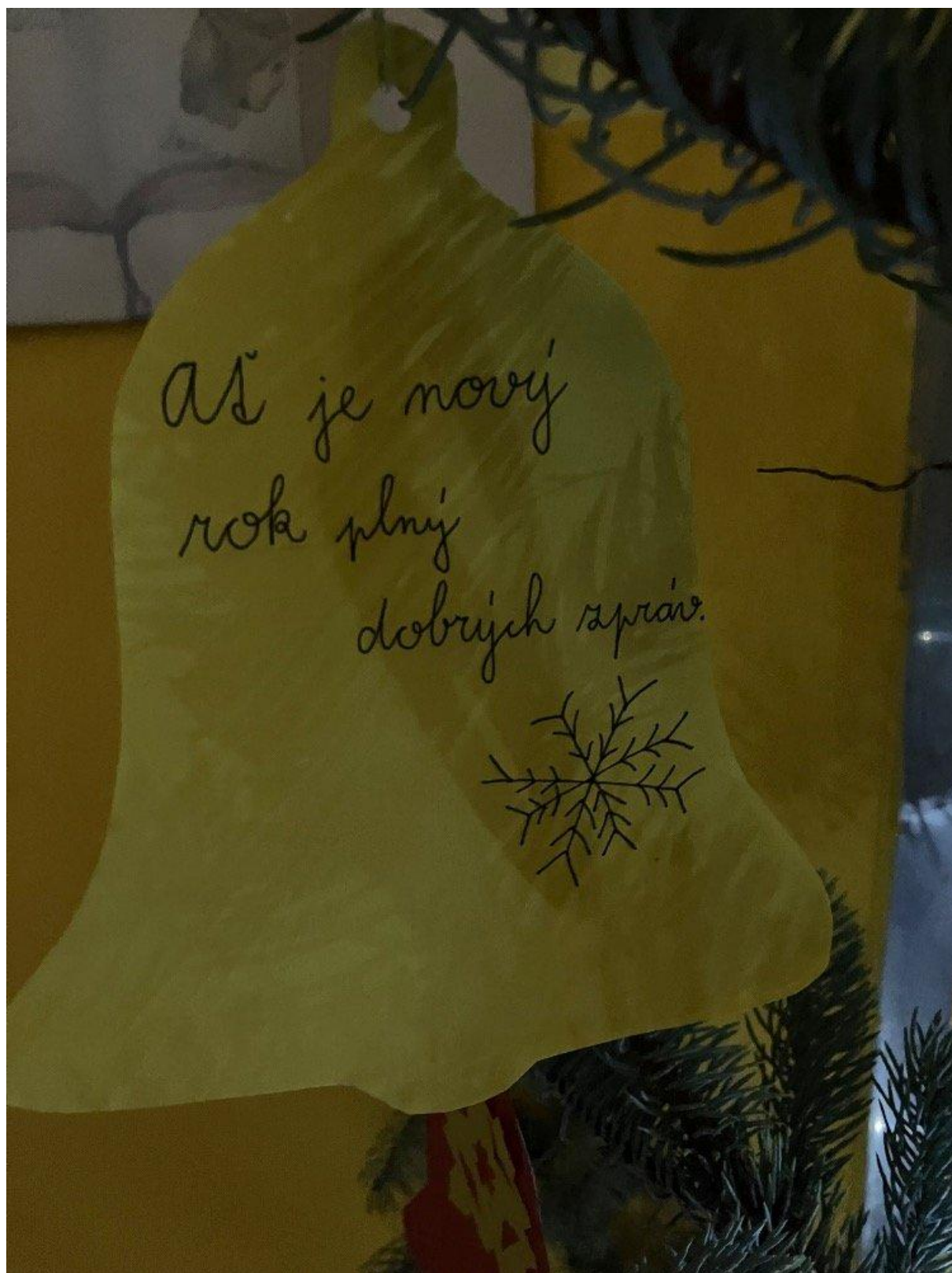

Ať dokážeme říct
„děkuji“ i „promiň“
když je třeba ♡

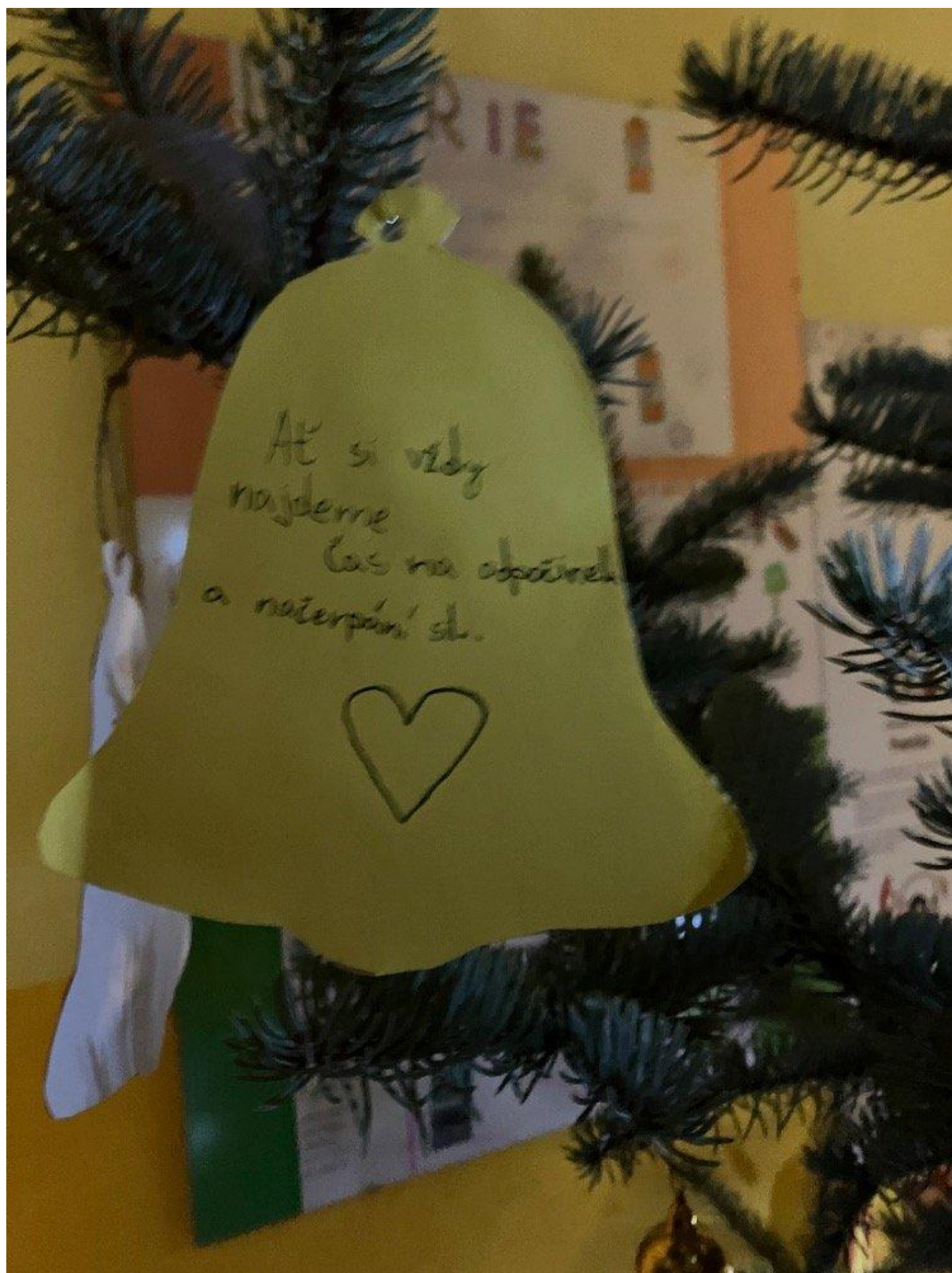

AŠ je nový
rok plný
dobrých správ.

5) Pečení vánočních perníčků – rozdávání balíčků s perníčky vedení školy, učitelům a asistentkám, učitelkám v MŠ, kuchařkám a dalším zaměstnancům školy, starostovi a pracovníkům městyse Dyjákovice

6) Vánoční přání pro seniory

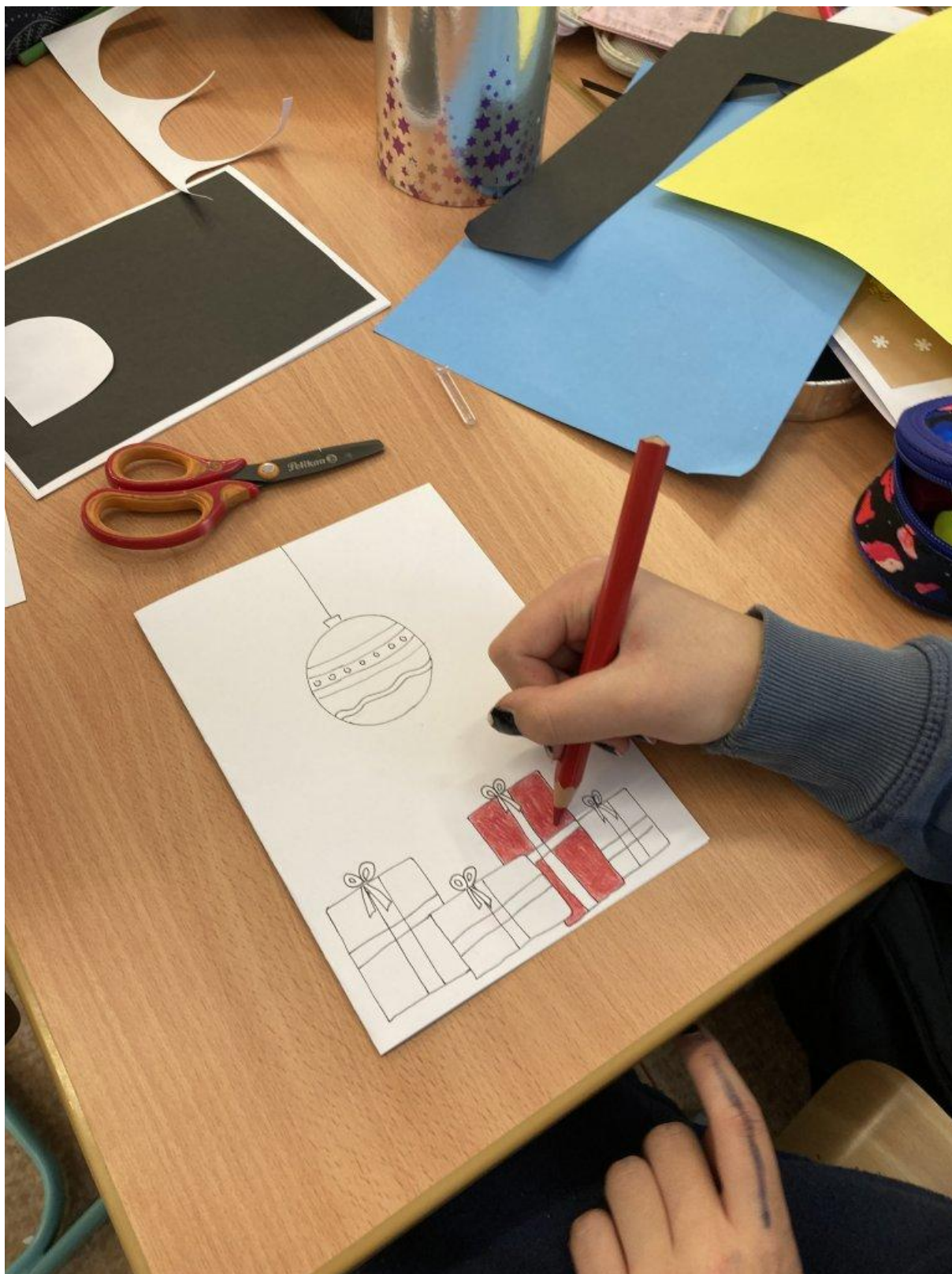

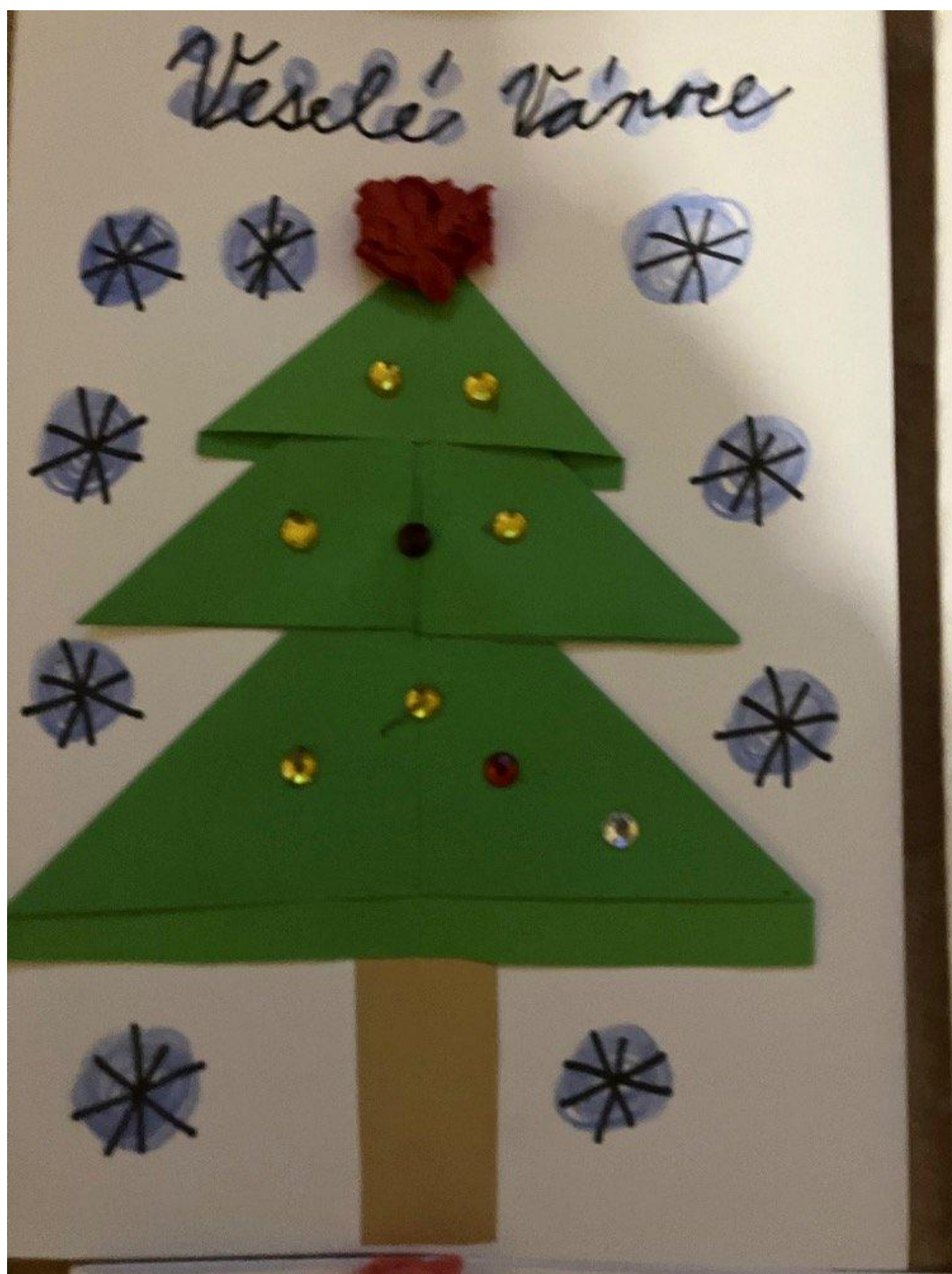

Radostné Vánoce
a hodně štěstí
a zdraví
do nového roku
přejí žáci ZŠ
Dyjačkovice

7) Vánoční výjezdní zasedání

Zástupci školního parlamentu naší školy se v pondělí 15. prosince vydali do Znojma na „vánoční výjezdní zasedání“, které proběhlo v kavárně La Familia. Byli pozváni i bývalí členové parlamentu, kteří již nepůsobí na naší škole, avšak soudržnost se školou stále pokračuje. Setkání se neslo v příjemné sváteční atmosféře a bylo příležitostí nejen k neformálnímu posezení, ale především ke společnému ohlédnutí za dosavadní činností školního parlamentu v tomto školním roce.

Během setkání žáci zhodnotili uskutečněné aktivity, podělili se o své zkušenosti a diskutovali o tom, co se podařilo a co by bylo možné do budoucna zlepšit. Důležitou součástí programu byla také debata o návrzích akcí a činností plánovaných na druhé pololetí. Padla řada zajímavých nápadů, které by mohly obohatit školní život a zapojit do něj co nejvíce spolužáků.

Vánoční posezení ve Znojmě tak nebylo jen příjemným zakončením roku, ale i inspirativním setkáním, které přineslo nové podněty a motivaci do další práce školního parlamentu ZŠ Dyjákovice.

